

4. NEDĚLE POSTNÍ

1. třída – barva fialová nebo růžová

Statio: bazilika Sv. Kříže v Jeruzalémě

Dnešek je ve znamení radosti, neboť Velikonoce jsou blízko. (Ev.). Vstupní antifona jmenuje tři druhy radosti: *Gaudere* znamená radost, která je uvnitř, *laetari* znamená radost, která se projevuje navenek, a *exsultare* je jásavá radost vycházející z poznání toho, co je obsahem Velikonoc. Když Ježíš pozdvihl své oči, uviděl zástupy, které k němu přišly (Ev.). Podobně se raduje matka Církve ze zástupu katechumenů a kajících, kteří budou moc, být brzy přijati do jejího společenství, aby se mohli nasytit z jejích prsů (Intr.) svátostmi Církve. - Když se Ježí zeptal: „*Kde mají nakoupit chleba?*“, věděl již, co hodlá udělat, jakou cenu za něj zaplatí a na kterou horu sám vystoupá (Ev.). Kříž je zdrojem, ze kterého čerpá pravá radost. Je to oltář, na kterém je pro nás připraven onen zázračný Chléb, jenž sytí naši duši a posiluje nás na pouti do Jeruzaléma, který je shůry (Ep.). To je náš pravý domov. Nezměrná bude jednou naše radost, pokud budeme smět říct: „*Do domu Hospodinova půjdeme.*“ (Grad.)

Introitus – vstupní antifona *Is 66, 10 a 11*

LÆTARE, Ierúsalem: et convéntum fácite, omnes qui dilígitis eam: gaudéte cum lætítia, qui in tristítia fuístis: ut exsultétis, et satiémmini ab ubéribus consolatiónis vestræ. **Ps. 121, 1** Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: in domum Dómini íbimus. **✠** Glória Patri.

Raduj se, Jeruzaléme, a shromážděte se všichni, kdo jej milujete. Radujte se s veselím, kdo jste byli zarmoucení, a s jásotem se nasyťte z prsů vaší útěchy. **Žalm 121, 1** Zaradoval jsem se, když mi řekli, do domu Hospodinova půjdeme. **✠** Sláva Otci.

Oratio – vstupní modlitba

Concède, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui ex mérito nostræ actiõnis affligimur, tuæ grátiaë consolatiõne respirémus. Per Dóminum.

Lectio – čtení *Gal 4, 22-31*

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas. Fratres: Scriptum est: Quóniam Abraham duos filios hábuit: unum de ancílla, et unum de líbera. Sed qui de ancílla, secúndum carnem natus est: qui autem de líbera, per repromissionem: quæ sunt per allegóriam dicta. Hæc enim sunt duo testaménta. Unum quidem in monte Sina, in servitútem génerans: quæ est Agar: Sina enim mons est in Arábia, qui coniúctus est ei, quæ nunc est Ierúsalem, et servit cum filiis suis. Illa autem, quæ sursum est Ierúsalem, líbera est, quæ est mater nostra. Scriptum est enim: Lætáre, stérilis, quæ non paris: erúmpe, et clama, quæ non párturis: quia multi filii desértæ, magis quam eius, quæ habet virum. Nos autem, fratres, secúndum Isaac promissionis filii sumus. Sed quómodo tunc is, qui secúndum carnem natus fúerat, persequébatur eum, qui secúndum spíritum: ita et nunc. Sed quid dicit Scriptúra? Eice ancíllam et filium eius: non enim heres erit filius ancíllæ cum filio líberæ. Itaque, fratres,

Prosíme tě, všemohoucí Bože, když jsme zaslouženě souženi za své činy, dej, ať pookřejeme útěchou tvé milosti. Skrže našeho Pána Ježíše Krista.

Čtení z listu sv. apoštola Pavla Galatským. Bratři, je psáno: „Abrahám měl dva syny; jednoho z otrokyně, druhého z manželky svobodné.“ Syn z otrokyně se narodil způsobem přirozeným, syn z manželky svobodné však na základě zaslíbení. To v sobě tají ještě něco jiného: Ty dvě ženy představují dvě úmluvy; první z hory Sinaje - ta rodí k otroctví: to je Hagar. Hagar znamená horu Sinaj, která je v Arabii. To se dobře hodí na nynější Jeruzalém, protože ten se svými dětmi žije v otroctví. Jeruzalém, pocházející shora, je však svobodný - a to je naše matka. Je totiž psáno: „Raduj se, neplodná, kteráš nerodila, v jásot propukni ty, kteráš nepoznala porodní bolesti. Neboť mnoho dětí bude mít žena opuštěná, více než ta, která má muže.“ A vy, bratři, jste jako Izák děti zaslíbení. Ale jako tehdy ten narozený způsobem přirozeným pronásledoval narozeného způsobem nadpřirozeným, tak je tomu i teď. Co však říká Písmo? „Vyžeň otrokyni i jejího syna; nebude přece dědit syn otrokyně se synem manželky

4. neděle postní

non sumus ancillæ filii, sed liberæ: qua libertate Christus nos liberávit.

svobodné!“ Proto, bratři, nejsme dětmi otrokyně, ale manželky svobodné, když nás vysvobodil Kristus

Graduale *Žalm 121, 1 a 7*

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: in domum Dómini íbimus. *Ÿ* Fiat pax in virtúte tua: et abundántia in túrribus tuis.

Zaradoval jsem se, když mi řekli, do domu Hospodinova půjdeme. *Ÿ* Ať je pokoj v tvé tvrzi a hojnost ve tvých věžích.

Tractus *Žalm 124, 1-2*

Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion: non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Ierúsalem. *Ÿ* Montes in circúitu eius: et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in sæ-

Kdo důvěřují v Hospodina, jsou jako hora Sión; navěky nezakolísá, kdo přebývá v Jeruzalémě. *Ÿ* Hory jej obklopují a Hospodin kolem svého lidu od nynějška až navěky.

Evangelium *Jan 6, 1-15*

+ Sequéntia sancti Evangelii secúndum Ioánnem. In illo témpore: Abiit Iesus trans mare Galilææ, quod est Tiberiádis: et sequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant signa, quæ faciébat super his, qui infirmabántur. Súbiit ergo in montem Iesus: et ibi sedébat cum discípulis suis. Erat autem próximum Pascha, dies festus Iudæórum. Cum sublevásset ergo óculos Iesus et vidísset, quia multitúdo máxima venit ad eum, dixit ad Philíppum: Unde emémus panes, ut mandúcent hi? Hoc autem dicébat tentans eum: ipse enim sciébat, quid esset factúrus. Respóndit ei Philíppus: Ducentórum dena-

Pokračování sv. Evangelia podle Jana. Za onoho času Ježíš odešel na druhou stranu Galilejského neboli Tiberiadského moře. Šel za ním velký zástup, protože viděli znamení, která konal na nemocných. Ježíš vystoupil na horu a tam se posadil se svými učedníky. Bylo krátce před židovskými velikonočními svátky. Když Ježíš pozdvihl oči a uviděl, jak k němu přichází velký zástup, řekl Filipovi: „Kde nakoupíme chleba, aby se ti lidé najedli?“ To však řekl, aby ho zkoušel, protože sám dobře věděl, co chce udělat. Filip mu odpověděl: „Za dvě stě denárů chleba jim nestačí, aby se na každého aspoň něco dostalo.“

4. neděle postní

riórum panes non suffíciunt eis, ut unusquísque módicum quid accípiat. Dicit ei unus ex discípulis eius, Andréas, frater Simónis Petri: Est puer unus hic, qui habet quinque panes hordeáceos et duos pisces: sed hæc quid sunt inter tantos? Dixit ergo Iesus: Fácite hómines discúmberre. Erat autem fænum multum in loco. Discubuérunt ergo viri, número quasi quinque mília. Accépit ergo Iesus panes, et cum grátias egísset, distribuit discumbéntibus: simíliter et ex piscibus, quantum volébant. Ut autem impléti sunt, dixit discípulis suis: Collígite quæ superavérunt fragmenta, ne péreant. Collegérunt ergo, et implevérunt duódecim cóphinos fragmentórum ex quinque pánibus hordeáceis, quæ superfuérunt his, qui manducáverant. Illi ergo hómines cum vidíssent, quod Iesus fécerat signum, dicébant: Quia hic est vere Prophéta, qui ventúrus est in mundum. Iesus ergo cum cognovísset, quia ventúri essent, ut ráperent eum et fácerent eum regem, fugit íterum in montem ipse solus.

Jeden z jeho učedníků - Ondřej, bratr Šimona Petra - mu řekl: „Je tu jeden chlapec, ten má pět ječných chlebů a dvě ryby. Ale co to je pro tolik lidí?“ Ježíš řekl: „Postarejte se, ať se lidé posadí!“ Bylo pak na tom místě mnoho trávy. Posadili se tedy, mužů bylo asi pět tisíc. Potom Ježíš vzal chleby, vzdal díky a rozdělil je sedícím; stejně i ryby, kolik kdo chtěl. Když se najedli, řekl učedníkům: „Seberte zbylé kousky, aby nepřišlo nic nazmar!“ Sebrali je tedy a bylo to plných dvanáct košů kousků, které po jídle zbyly z pěti ječných chlebů. Když lidé viděli znamení, které udělal, říkali: „To je jistě ten Prorok, který má přijít na svět!“ Ježíš poznal, že chtějí přijít a zmocnit se ho, aby ho prohlásili za krále. Proto se zase odebral na horu, úplně sám.

hic est vere Prophéta, qui ventúrus est in mundum. Iesus ergo cum cognovísset, quia ventúri essent, ut ráperent eum et fácerent eum regem, fugit íterum in montem ipse solus.

Credo.

Offertorium – antifona k obětování *Žalm 134, 3 a 6*

Laudáte Dóminum, quia benígnus est: psállite nómini eius, quóniam suávis est: ómnia, quæcúmque vóluit, fecit in cælo et in terra.

Chvalte Hospodina, neboť je dobrotivý; opěvujte jeho jméno, neboť je líbezné. Všechno, cokoliv chce, učiní na nebi i na zemi.

Secreta – tichá modlitba nad obětními dary

Sacrificiis præsentibus, Dómine, quæsumus, inténde placá-

Prosíme, Pane, pohled' usmířen na tyto obětní dary, ať prospějí

4. neděle postní

tus: ut et devotióni nostræ proficiant et salutí. Per Dóminum.

naší oddané zbožnosti i spáse. Skrze našeho Pána Ježíše Krista.

Preface postní

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus: Qui corporáli ieiúnio vítia cómprimis, mentem élevas, virtútem largíris, et præmia: per Christum, Dóminum nostrum. Per quem maiestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes. Cæli cælorúmque Virtútes ac beáta Séraphim, sócia exsultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces ut admítte iúbeas, deprecámur, súpplíci confessiόne dicétes: Sanctus...

Vpravdě je důstojné a spravedlivé, dobré a spasitelné, svatý Otče, všemohoucí, věčný Bože, abychom ti vždycky a všude vzdávali díky. Ty tělesným postem potlačuješ neřesti, povznášíš mysl, uděluješ ctnost a odměnu, skrze Krista, našeho Pána. Skrze něho chválí tvoji vznešenost Andělé, klaní se Panstva, chvějí se Mocnosti. Nebe a nebeské Síly s blaženými Serafíny ji se společným jásosem oslavují. Prosíme, dovol také nám připojit se k nim svými hlasy a s nimi tě pokorně vyznávat a volat: Svatý...

Communio – antifona k přijímání *Žalm 121, 3-4*

Ierúsalem, quæ ædificátur ut civitas, cuius participatió eius in idípsum: illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini, ad confiténdum nómini tuo, Dómine.

Jeruzalém, zbudovaný jako město, pevně v sobě semknuté, tam vystupují kmeny, kmeny Hospodinovy, aby chválily tvé jméno, Pane.

Postcommunio – modlitba po přijímání

Da nobis, quæsumus, misericors Deus: ut sancta tua, quibus incessanter explémur, sincéris tractémus obséquiiis, et fidéli semper mente sumámus. Per Dóminum.

Prosíme tě, milosrdný Bože, dej, ať s upřímnou úctou zacházíme s tvými svatými dary, kterými se ustavičně sytíme, a vždy ať je přijímáme s věřící myslí. Skrze našeho Pána Ježíše Krista.